

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 276/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 4 Pn 32/24/1101-7 zo 4. apríla 2024 takto

rozhodol:

- Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
- Žiadosti [REDAKOVANÉ] o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 22. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 4 Pn 32/24/1101-7 zo 4. apríla 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť.
- Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť zamestnanec spoločnosti Slovenská pošta, a.s., a to (skrátene) na tom základe, že sťažovateľovi svojvoľne zadržieval list zaslaný Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). Tento list bol odpoveďou predsedu označeného súdu na sťažovateľovu sťažnosť na prietahy. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že týmto spôsobom došlo k jeho šikane a obmedzeniu obvyklého spôsobu jeho života.

3. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania z 23. januára 2024 ČVS: ORP- 959/1-VYS-B1-2023 bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné oznámenie sťažovateľa odmietnuté.

4. Proti označenému uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté napadnutým uznesením.

5. V napadnutom uznesení príslušný prokurátor poukázal na skutočnosť, že zásielky z krajského súdu boli zasielané sťažovateľovi, avšak tieto mu neboli doručené z neznámych dôvodov (zrejme uvedená adresa pobytu oznamovateľa, a nie do POST BOXU), pričom Slovenská pošta predmetné reklamácie uznala ako dôvodné a nakoniec k doručeniu predmetných zásielok sťažovateľovi došlo 8. septembra 2023 osobne na krajskom súde. Podľa prokurátora išlo o závalu v doručovaní odpovedí súdu na sťažnosti sťažovateľa, ktoré podal na prietahy v jeho konaní, pričom krajský súd sa predmetnými sťažnosťami riadne zaoberal a vec sťažovateľa pod sp. zn. 15 Co 62/2022 bola rozhodnutá 22. februára 2023 verejným vyhlásením rozsudku. Podané sťažnosti teda boli riadne vybavené, a to že sa sťažovateľ o ich výsledku dozvedel až na základe reklamácie uznanej Slovenskou poštou a tieto si prevzal 8. septembra 2023 (t. j. približne pol roka po právoplatnom skončení veci), nemalo za následok zásah do jeho práv, ktorý by bol takej intenzity, že by naplnil skutkovú podstatu namietaného trestného činu, resp. iného trestného činu, ktorým sa zaoberal aj vyšetrovateľ v napadnutom rozhodnutí.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podľa sťažovateľa v jeho veci existuje podozrenie, že *„dôvodom zadržania úradných zásielok mohlo ísť o porušenie listového tajomstva neznámym zamestnancom pošty za účelom účinného zmazania stôp zo spôsobenej ujmy na práve sťažovateľa, ktoré mu zaručuje článok 22 ods. 1 ústavy“*. Takéto podozrenie sa podľa jeho názoru nedá ani dokázať a ani vyvrátiť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

9. Všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu (III. ÚS 349/2015). Zákon o ústavnom súde v ustanoveniach

upravujúcich osobitné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 123 ods. 1) stanovuje, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen uvedením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu, akým konkrétnym postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci, a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy. Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľa uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 279/07, III. ÚS 206/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016).

10. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť ako celok pôsobí neurčito a zmätočne, čím vytvára priestor na dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014, I. ÚS 386/2019).

11. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu proti ním napadnutému uzneseniu, keď len vo všeobecnosti opísal komplikácie pri doručovaní pošty z krajského súdu (ktoré boli medzičasom vyriešené, pozn.) a odsúdil atentát na premiéra Slovenskej republiky.

12. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti (úplná absencia, resp. ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku jeho ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 59/2024).

13. Na základe uvedeného bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí (bod 1 tohto uznesenia). Vzhľadom na okolnosti uvedené v bode 5 by zároveň pri materiálnom prieskume ústavnej sťažnosti ústavný súd vyslovil odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

14. Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o tejto jeho ústavnej sťažnosti.

15. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

16. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

17. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu pre toto konanie nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2024

Libor Duľa
predseda senátu